

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.7.2015 г.
COM(2015) 349 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО Съветал)

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА

за оценка на докладвания от Италия пред Комисията и Съвета напредък по събирането на допълнителния налог, дължим от млекопроизводителите за периода от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

(съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета)

Настоящият доклад за оценка е изготвен съгласно член 3 от Решение 2003/530/ЕО на Съвета от 16 юли 2003 г. относно съвместимостта с общия пазар на помощ, която Италианската република възнамерява да предостави на своите млекопроизводители (наричано по-долу „решението на Съвета“), по силата на което италианските компетентни органи трябва да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за постигнатия от тях напредък във връзка със събирането на дължимите от производителите допълнителни налози за периода от 1995—1996 г. до 2001—2002 г.

Съгласно член 1 от решението на Съвета помощта, която Италианската република предоставя на млекопроизводителите, като плаща вместо тях в бюджета на Европейския съюз сумата, дължима от тях на Европейския съюз като допълнителен налог върху млякото и млечните продукти за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г., и като им дава възможност да изплатят дълга си чрез безлихвено разсрочено плащане за известен брой години, се счита по изключение за съвместима с общия пазар, при условие че:

- производителите изплащат дълга си изцяло на равни годишни вноски, и
- периодът за изплащане не надвишава 14 години и започва на 1 януари 2004 г.

Съгласно член 2 от решението на Съвета, предоставянето на помощта е обвързано с условието Италия да декларира пред Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), понастоящем Европейски фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ), общия размер на допълнителния налог за съответните периоди, както и да приспадне на три равни годишни вноски неизплатеното задължение от разходите, финансирани от ФЕОГА съответно за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г. Декларацията на Италия във връзка с общия размер на допълнителния налог за съответните периоди бе надлежно представена, придружена от писмо с дата 26 август 2003 г. Оставащите неизплатени задължения бяха надлежно приспаднати от финансираните от ФЕОГА разходи за ноември 2003 г., ноември 2004 г. и ноември 2005 г.

Съгласно член 3 от решението на Съвета се изисква италианските компетентни органи да докладват ежегодно на Съвета и Комисията за постигнатия от тях напредък във връзка със събирането на дължимата от производителите сума въз основа на допълнителния налог за пазарните години от 1995/1996 г. до 2001/2002 г.

Съгласно същата разпоредба италианските органи представиха на Комисията своя десети доклад относно плащането на погасителната вноска за 2013 г. с писмо от AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (Разплащателна агенция за подпомагане в областта на земеделието) от 13 ноември 2014 г.

Настоящият доклад представя оценката на Комисията за докладвания от италианските органи напредък за 2013 г. при събирането на допълнителния налог както за седемте периода, попадащи в обхвата на решението на Съвета, така и за онези, които не са обхванати от него.

Плащане на налога по схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г.

Решението на Съвета, с което на Италия се разрешаваше да плаща вместо своите млекопроизводители допълнителния налог в бюджета на Европейския съюз, се отнасяше до 25 123 производители длъжници през 2005 г. — датата на първия доклад до Съвета. За 2013 г. броят на производителите длъжници спадна на 21 819.

От общия брой на производителите, за които се отнася докладът и които дължат налог за седемте периода, обхванати от решението на Съвета, 15 431 са избрали схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. През 2004 г., преди плащането на първата годишна вноска, участващите в схемата за разсрочено плащане на вноски 15 431 производители са дължали общо 345 милиона евро, или около една четвърт от общия размер на налога, неизплатен от производителите, които са отказали да се присъединят към схемата за разсрочено плащане. Изглежда, следователно, че по-голямата част от производителите с по-ниски индивидуални излишъци са предпочели да се включат в схемата. От друга страна, производителите с по-значителни индивидуални излишъци (около 8000 производители, на които за седемте периода е начислен налог с приблизителен размер 1 милиард евро), са предпочели да не се включат в схемата за разсрочено плащане. Трябва обаче да се уточни, че всяка година италианските органи получават нови заявления за разсрочено плащане. През 2013 г. са били подадени 160 нови заявления на обща стойност около 8,7 милиона евро. Общата сума по схемата за разсрочено плащане възлиза на 362,17 милиона евро.

Преди 31 декември 2013 г. 11 331 производители трябваше да погасят десетата годишна вноска, която възлизаше на 26 165 096 EUR. Проведените от италианските органи проверки показаха, че през 2013 г. 11 132 производители надлежно са направили плащания с общ размер 25 664 142 EUR, което означава, че 98,24 % от производителите са платили навреме 98,2 % от дължимите суми по десетата вноска. Извършените в срок плащания по предишните девет годишни вноски възлизат съответно на 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 % и 96,9 % от дължимите суми. Следователно общият размер на налога, събран в рамките на първите десет вноски, възлиза на около 270 739 640 EUR (т.е., приблизително 97,3 % от общата дължима сума в рамките на тези вноски).

Въпреки че посочените стойности със сигурност са показателни за готовността на участващите в схемата производители да изпълнят задълженията си, Комисията смята, че последващите действия в случаите, в които плащането не е било регистрирано в рамките на определения срок, са първостепенен индикатор за ангажираността на италианските органи да осигурят точното спазване на условията по схемата и, в крайна сметка, цялостното събиране на дължимия налог.

По отношение на десетата вноска няма информация за плащанията от останалите 199 производители, което представлява сума в размер на 500 948 EUR.

Що се отнася до деветата вноска, до края на 2012 г. 285 производители не са направили плащания, което отговаря на сума от 786 682,83 EUR. Според информацията, изпратена от италианските органи, централните органи са уведомили за всички тези случаи компетентните регионални органи с оглед последните да изискат плащането на цялата дължима сума, към която се добавя лихва, която не произтича от схемата за разсрочено плащане на вноски. На практика впоследствие се е оказало, че от 285 производители, смятани първоначално за некоректни платци, 191 всъщност са внесли необходимата сума. За разлика от тях, 94-те производители, които не са платили деветата вноска, са

загубили правото си да се ползват от схемата за разсрочено плащане на вноски и срещу тях са образувани производства за принудително събиране на вземанията.

Отмяна на възможността за разсрочено плащане на вноски за определени стопанства

Неплащането на дори само една годишна вноска води до изключване от схемата за разсрочено плащане на вноски, вследствие на което на производителите може да бъде наложен запор над цялата оставаща дължима сума, заедно с натрупаните лихви.

Десет години след началото на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. общо 613 стопанства са загубили правото на такова разсрочено плащане, като общият размер на задълженията по изплащане на разсрочените вноски е 22 817 190 EUR.

От тази сума обаче са били внесени 7 128 700 EUR преди загубването на посоченото право, а 4 297 074,81 EUR са били събрани след посоченото загубване, което означава, че оставащите неизплатени задължения възлизат на 11 391 415 EUR, и засягат 251 стопанства.

Данните показват, че положените усилия от италианската администрация при събирането на налога от производителите, които са изключени от схемата за разсрочено плащане на вноски вследствие на неплащането на една вноска, далеч не са задоволителни. Освен това, за да получат право да се включат в схемата за разсрочено плащане на вноски, млекопроизводителите е трябвало да прекратят делата, заведени от тях в италианските съдилища. Предвид този факт изглежда, че средствата не се събират не заради евентуалната продължителност на съдебните дела, а по-скоро заради неспособността на италианската администрация действително да събира въпросните суми.

Отсрочване на плащането с шест месеца и съответни последици, свързани с държавните помощи

На основание член 2, параграф 12к от италианската Наредба-закон № 225 от 29 декември 2010 г., преобразуван след изменения в Закон № 10 от 26 февруари 2011 г., Италия разреши отсрочването до 30 юни 2011 г. на годишната вноска за 2010 г., по принцип дължима до 31 декември 2010 г. съгласно схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., одобрена с Решение 2003/530/ЕО на Съвета.

С Решение С(2013) 4046 final от 17 юли 2013 г. Комисията обяви, че отсрочването на плащането на транша за налога за мляко, дължим към 31 декември 2010 г., е помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар. Освен това, Комисията сметна, че помощта е довела до нарушаване на условията, определени с Решение 2003/530/ЕО на Съвета, и е създавала за онези, които са се възползвали от нея и по този начин са излезли извън рамката, установена от Съвета, нова държавна помощ, която е неправомерна по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 и е също така несъвместима с вътрешния пазар.

С Решение С (2013) 4046 final Комисията разпореди на Италия да предприеме действия, за да ѝ бъдат възстановени сумите на несъвместимата с вътрешния пазар помощ, плюс натрупаните лихви, от страна на бенефициерите, които са се възползвали от отсрочването на плащането.

Италианските органи предприеха административните действия, които са необходими за процедурата по възстановяване на помощта. Въпреки това на 8 ноември 2013 г. Италия обжалва пред Съда решението на Комисията (дело Т-527/13). На 24 юни 2015 г. Съдът постанови решение, с което частично анулира решението на Комисията: в решението се потвърждава подходът на Комисията по отношение на помощта за отсрочване на плащането на транша на налога, платим към 31 декември 2010 г., но се отхвърлят заключенията на Комисията по отношение на новата помощ, създадена за онези, които са се възползвали от отсрочването и по този начин са излезли извън рамката на решението на Съвета.

Допълнителен налог, дължим за периода 2002/2003 г.

За периодите от 1995 г. до 2002 г. съгласно Решение 2003/530/ЕО на Съвета Италия изплати вместо производителите в бюджета на Европейския съюз дължимия от тях допълнителен налог.

От 2004 г. нататък държавите членки изплащат допълнителния налог директно в бюджета на Съюза съгласно Регламент (ЕО) № 1788/2003 на Съвета от 29 септември 2003 г.

Периодът 2002/2003 г. обаче не е обхванат нито от решението на Съвета, нито от новата схема, въведена през 2004 г. Като се има предвид превишаването на отпуснатата на Италия национална квота, италианските млекопроизводители, на които се дължи това превишаване, са дължали на бюджета на Съюза 227,77 милиона евро за периода 2002/2003 г.

От тази сума 56,58 милиона евро са възстановени и внесени в бюджета на Европейския съюз, а вземания, възлизащи на 40,68 милиона евро, са анулирани със съдебно решение. Към 31 декември 2013 г. млекопроизводителите са дължали на бюджета на Европейския съюз още 130,50 милиона евро като допълнителен налог за периода 2002/2003 г. От тази сума 9,35 милиона евро са включени в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2009 г.

Дължим налог, който не е включен нито в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., нито в схемата за възстановяване от 2009 г.

В предходните доклади вече беше подчертан фактът, че схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г. (при която лихвеният процент е равен на референтен лихвен процент за Съюза, увеличен с няколко процентни пункта) на практика обхващат само малка част от подлежащия на събиране налог.

И наистина, съобщената от Италия обща сума на подлежащия на събиране налог за периодите от 1995/1996 г. до 2008/2009 г. възлиза на 2,305 милиарда евро. От тази сума, 566,71 милиона евро са събрани от Италия между 2003 и 2013 г., от които 270,74 милиона евро в рамките на схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г., 4,99 милиона евро — в рамките на схемата за възстановяване от 2009 г., и 290,98 милиона евро — извън схемите за разсрочено плащане.

От оставащата сума, т.е. 1,738 милиарда евро:

— една малка част (199,88 милиона евро) е обхваната от схемите за разсрочено плащане на вноски, въведени от Италия през 2003 г. и 2009 г., в които са се включили някои млекопроизводители, платци на налога;

— 211,23 милиона евро са обявени за невъзстановими поради несъстоятелност на производителя или отмяна на налога от съда;

— остават 1,327 милиарда евро задължения, дължими от производителите, които са отказали да се включат в схемите за разсрочено плащане на вноски и които в по-голямата си част са оспорили допълнителния налог пред италианските съдилища.

Следователно, около 87 % от общите неизплатени суми на налога за периода 1995/1996—2008/2009 г. (1,527 милиарда евро) не са обхванати от схемите за разсрочено плащане на вноски.

До момента общият размер на налога, събран извън схемите за разсрочено плащане, възлиза едва на 290,98 милиона евро. Според доклада на италианските органи това изключително ниско равнище се дължи на големия брой съдебни дела за оспорване, заведени от производителите — платци на налога, при които е постановено преустановяване на събирането.

В своите предишни доклади за оценка, представени на Съвета, Комисията изрази мнение, че в представяните от Италия годишни доклади трябва да се включи изрично описание на текущите съдебни производства и да се посочат подробни данни, потвърждаващи плащанията от производителите, чиито възражения са били отхвърлени от съда. Без такива подробни данни Комисията не беше в състояние да следи по подходящ начин напредъка в събирането на тази част от налога, която не е била включена в схемата за разсрочено плащане на вноски.

Комисията приветства информацията, представена в доклада на италианските органи за десетата вноска, по отношение на текущата обща ситуация във връзка със събирането на налога в рамките на схемите за разсрочено плащане на вноски от 2003 г.

Предоставените от италианската администрация данни показват обаче, че напредъкът, постигнат при събирането на сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане на вноски, е незначителен. По-специално няма значим напредък по събирането на подлежащите на принудително изпълнение суми, които не са били оспорени или са били оспорени, но впоследствие са били потвърдени от съответния съд, или за които в момента се водят дела и не са издадени нареждания за преустановяване на плащанията.

Към 31 декември 2013 г. фактически събраният налог, подлежащ на принудително изпълнение, възлиза на около 240,92 милиона евро, а оставащата сума, подлежаща на принудително събиране, възлиза на 827 милиона евро. Комисията освен това отбелязва, че от все още дължимата сума от 1,527 милиарда евро за периода 1995/1996 — 2008/2009 г., 500 милиона евро още не подлежат на принудително събиране, тъй като са оспорени по съдебен ред с преустановяване на събирането, постановено от съда, но трябва да бъдат събрани след като съдът постанови решения, които са благоприятни за администрацията.

Що се отнася до сумите, които понастоящем подлежат на принудително събиране и които са дължими за целия период 1995/1996 — 2008/2009 г., само 22,5 % от тях са били действително събрани.

По отношение на периода, обхванат от решението на Съвета (1995/1996 — 2001/2002 г.), събраните суми представляват 26,6 % от понастоящем подлежащите на

принудително събиране суми. В рамките на подлежащите на принудително събиране трябва да се разграничат следните суми:

— неоспорени суми: от подлежащите на принудително събиране 172,12 милиона евро са събрани 109,65 милиона евро, което представлява 63 % събираемост;

— суми, оспорени по съдебен ред, за които обаче не е постановено нареждане за преустановяване на събирането: от подлежащите на принудително събиране 256,20 милиона евро са събрани едва 28,38 милиона евро, т.е. 11 %;

— суми, потвърдени от съда: от подлежащите на принудително събиране 639,97 милиона евро са събрани 102,89 милиона евро, т.е. 16,5 %;

Комисията подчертава изключително ниската събираемост в последните две категории. Също така, от 172,12 милиона евро, които не са били оспорвани, и които следователно могат да бъдат събрани незабавно, остават за събиране 62,48 милиона евро. По отношение на дължимия налог за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г. това означава, че 19,54 милиона евро са останали несъбрани в продължение на повече от 10 години.

Комисията е силно обезпокоена от бавния напредък в събирането на частта от налога, която не е включена в схемата за разсрочено плащане на вноски от 2003 г. и схемата за възстановяване от 2009 г.

Комисията продължава да следи отблизо процеса на събиране в Италия, особено събирането на налога, който не е включен в схемата за изплащане на вноски. Службите на Комисията няколкократно са предоставяли своите наблюдения (включително отрицателни забележки) на вниманието на италианските органи и са изисквали подробна информация относно различни аспекти, свързани със събирането на налога върху млякото.

Въпреки това, независимо от многобройните искания, отправени от Комисията, по-голямата част от дължимите суми на налога все още не са събрани от италианските органи.

На 20 юни 2013 г. Европейската комисия поиска от Италия в съответствие с член 258 от ДФЕС да изложи съображенията си относно недостатъчността на предприетите мерки за премахване на установените слабости по събиране на допълнителния налог за периода от 1995 г. до 2009 г. Предоставеният от Италия отговор обаче не позволява да се смята, че в събирането на налога е постигнат някакъв значителен напредък.

На 10 юли 2014 г. Комисията издаде мотивирано становище срещу Италия, поради това, че тя не е предприела достатъчно мерки, които да гарантират ефективно и ефикасно възстановяване на налога върху излишъците по отношение на млекопроизводителите, които са надвишили индивидуалните си квоти през годините, когато Италия е надвишила националната си квота за млякото.

Заклучение

Комисията смята, че доколкото се спазват условията за прилагане на схемата за разсрочено плащане на вноски, одобрена от Съвета през 2003 г., постигнатият от италианските органи напредък по събиране на сумата, дължима от производителите, които са избрали да участват в схемата за разсрочено плащане на вноски за периодите от 1995/1996 г. до 2001/2002 г., свидетелства за задоволителното управление на тази схема.

Що се отнася до сумите, които не са включени в схемите за разсрочено плащане на вноски, Комисията вече изрази в последователните си доклади за оценка, представяни на Съвета от 2010 г., а след това и в официалното уведомително писмо, изпратено на Италия на 20 юни 2013 г., и на последно място, в мотивираното становище, издадено на 10 юли 2014 г. за своята неудовлетвореност от липсата на значителен напредък в събирането на налога, свързан с квотите за млекопроизводство.

Информацията, предоставена от италианските органи в техния доклад относно десетата вноска, показва, че в настоящия случай все още няма значителен напредък по отношение на ефективното събиране на налога, който не е включен в схемите за разсрочено плащане на вноски. Поради значителния размер на неплатения налог и продължителния период, през който трае несъбирането на вземанията, трябва да се заключи, че ефикасността и ефективността на законодателството на Съюза далеч не са били гарантирани и не се гарантират от италианските органи, което накара на 26 февруари 2015 г. Комисията да започне производство за установяване на неизпълнение на задължения по член 258 от ДФЕС.